

Csepei Zsolt

CCTV

Az irodalmi titkár jön ki a büféből.
A színész oda igyekszik.
A rendező megnézi, hogy ott vannak-e a színészek.
Egy egyszeri néző bolyong a büfében.
Valamit keres.
A büfés követi a szemével.
A színházigazgató ránéz a büfére.
A néző ránéz a büfésre.
A büfésnek sürgős dolga akad.
A színész meglátja a rendezőt.
Mégsem megy most a büfébe.
Lemegy cigizni a többi színésszel.
A rendező megérzi.
Elindul ő is a cigizőbe.
Összefut a színházigazgatóval.
Szól neki, hogy minden rendben.
A cigizők megbeszélik, hogy nincs minden rendben.
A rendező leér a cigizőbe.
A színészek feljönnek a büfébe.
Megbeszélik, hogy nem működik.
A néző az arcképcsarnokot bámulja.
Pedig a jegyirodát keresi.
Rossz színész.
A rendező közben elszívja a cigijét, ha már elővette.
Bent a színészek jutnak valamire.
A rendező bejön.
Az irodalmi titkár átmegy a büfén.
A büféssel vált egy félmosolyt.
A rendező leül a színészekhez.
Megbeszélik a közelmúlt és a közeljövő sporteseményeit.
A szószóló színész rátérne a lényegre.
A színházigazgató megjelenik.
Elfelejtett valamit.
Félrehívja a rendezőt.

A színészek összedugják a fejüket.
Egy díszletmunkás beáll a pulthoz sőrért.
Az igazgató mellékesen odapillant.
A díszletmunkás kér egy mirindát.
Az igazgató magyaráz a rendezőnek.
A rendező bólogat.
A színészek egyik fele odafigyel.
A színészek másik fele visszatér a problémára.
A rendező hátraszól, hogy még tíz perc, gyorsan el kell intéznie valamit.
A színészek elkezdnek cigit sodorni.
Az ajtóban megjelenik egy mellényes alak egy láda csipsszel.
A büfés elindul átvenni.
Az igazgató kér egy kávé.
A büfés megtorpan.
A futár puffog.
A büfés keresi a kávéto mködő inoxot.
A néző közben a plakátokig csalta magát.
Azt hiszi, senkinek nem tűnik fel.
Az igazgató kér a rendezőnek egy tonikot.
A büfés bólogat.
A tonik meleg.
Ha meleg, akkor inkább kávé.
A színészek felszedelőzködnek.
Elballagnak a rendező és az igazgató háta mögött.
A rendező és az igazgató másodlagos figyelemmel mosolyog az elhaladó színészekre.
Egy pillanatig mindenki mindenkire – minden rendszert és logikát nélkülözve – mosolyog.
A néző kihasználja a zavart és a pultig lopja magát.
Azt hiszi, átlátszó.
Pedig még a büfés is látja.
Gyanúsán méregeti.
A futár türelmetlen.
Tekintete egyre furább.
Kezd belesimulni az arcképcsarnokba.
A büfés már menne.
Sziszeg a kávégép.
A néző rászánja magát.
Meggkérdi a büféstől, hol találja a jegyirodát.
A büfés nem érti, mit akar.
A néző megismétli, immár kevesebb dadogással.
Az irodalmi titkár céltudatosan átszeli a teret fordított irányba.
Kész a kávé.
A rendező ki akarja fizetni.
Az igazgató nem engedi.
Leülnek.
A büfés az irodalmi titkár után küldi a nézőt.
Odakint a színészek rágyújtanak még egyre.
A rendező és az igazgató leülnek egy asztalhoz.
Most kezdődik a tíz perc.

A csipszfutárnak már rég letelt.
A büfés átveszi a banános ládát, amiben a csipsz van.
A futár megbocsájt neki.
A színészek feljönnek.
A helyükre leült egy bennfentes kritikus.
A színészek visszamennek.
A rendező és az igazgató elhagyja a büfét.
A cigizőkhöz mennek.
Az igazgató jó próbát kíván és elköszön.
A rendező szól, hogy még egy cigi, és folytatódik a munka.
A színészek végre elmondják, hogy szerintük mi a gond.
A rendező meglepődik.
A színészek meglepődnek azon, hogy a rendező meglepődött.
Furcsa csend.
A futár sietve átszalomozik köztük és eltűnik egy furgonban.
A kritikus is jön.
Megpróbálja értelmezni a furcsa csendet.
Hallótávolságon belül megáll cigizni.
A színészek és a rendező elindul vissza a büfébe.
A büfés kijön cigizni.
A rendező kér még egy kólát.
A büfés beteszi a cigijét a füle mögé.
Visszamegy.
Kiszolgálja a rendezőt.
Nincs aprója.
Felírják.
Az alkotók bemennek a sötétbe.
A büfés lemegy cigizni.
A kritikus ebben a pillanatban kilép a kapun.
Nem jutott semmire.
A büfés rágyújt.
Az irodalmi titkár átmegy a büfén.
Jézus beront a büfébe, hogy kikergesse a...
A büfé üres.
Jézus magába süpped, majd egy szivacsos fotelbe.
Bejön egy egyetemista.
Bizonytalanul méregeti a fotelben ülőt.
Összeszedi magát és odamegy gratulálni.
Jézus nem érti.
A diák elbizonytalanodik.
Motyog valamit és zavarában odaáll a pulthoz.
Kint a büfés leguggol és megnyitja az instát.
Az irodalmi titkár visszajön egy feltekert A3-as papírral.
Körbenéz.
Elmegy.
Visszajön.
Az igazgató?
Mindegy.

Megmutatja a plakátjavaslatot a Mesternek.
Jézus leokézza, majd rágyújt.
Az irodalmi titkár boldog indiánszökdelésben eltűnik.
Megjelenik a tűzoltó.
Kitessékeli a cigizőt a cigizőbe.
A büfés visszajön.
Útközben találkoznak.
Unottan biccentenek, és ki-ki megy a dolgára.
Az egyetemista könnyes szemmel nézegeti az árakat a krétatáblán.
A büfésnek megcsörren a telefonja.
Három percet beszél.
Közben öntudatlanul a diákot bámulja.
Leteszi.
Várakozón lesi a képernyőjét.
Üzenete érkezik.
Elolvassa.
A pult alól elővesz egy krétás dobozt.
Átjavítja a táblán a sörárakat.
Az egyetemista összeomlik.
A büfés ad neki egy sört a régi áron.